

(település neve)i Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.356/2022/4.

A felperes:

(felperes neve) ((lakcíme).)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Szabó Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Szabó Tamás; iroda címe.)

Az alperes:

(alperes neve) ((lakcím).)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Bába István ügyvéd (ügyvéd címe.)

A per tárgya:

Jóhírnévhez való személyiségi jog megsértésének megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Gyulai Törvényszék 14.P.20.053/2022/21.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

Alperes, 14.P.20.053/2022/22.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezéseit részben az alábbiak szerint megváltoztatja:

Mellőzi annak megállapítását, hogy az alperes a facebook közösségi oldalra a (M.) Mozgalom oldalára 2021. október 28. napján feltett videóban szereplő azon kijelentésével, mely szerint a felperest „a (piac 1. jelölése) piacon folytatott áldásos tevékenysége után, a jelenlegi városvezetés azzal jutalmazta, hogy a (piac 2. jelölése) piac igazgatójának nevezte ki. ... túrhetetlen, hogy közpénzből fizetett, abból élő önkormányzati cégvezetők, akik a saját munkahelyükön nem állják meg a helyüket, azok egyébként ilyen helyzetben a (egzotikus hely neve)re menjenek és ott luxusnyaralásról posztolgassanak.” megsértette a felperes jóhírnevét.

A kijelentések jogsértés megállapítására vonatkozó keresetet szintén elutasítja.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a felperesnek 54 600 (ötvennégyezer-hatszáz) Ft, az alperesnek 65 400 (hatvanötezer-négyszáz) Ft le nem rótt illetéket az esedékesség napjáig kell megfizetnie a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára.

A peres felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

A feljegyzett 48 000 (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetékből a felperest 24 000 (huszonnégyezer) Ft, az alperest 24 000 (huszonnégyezer) Ft megfizetésére kötelezi a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A (piac 1. jelölése) Piac Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. többségi tulajdonosa (település neve) Megyei Jogú Város Önkormányzata volt. A gazdasági társaság ügyvezetői tisztségét 2015. december 30-ától 2020. december 11. napjáig a felperes töltötte be. A felperes 2021. január 15. napjától a (település neve) Megyei Jogú Város Önkormányzata tulajdonában álló (település neve)i Városkép és Piac Korlátolt Felelősségű Társaság ügyvezetője.

[2] A (piac 1. jelölése) Piac Kft. működtette (település neve)en az ún. (piac 1. jelölése) piacot. A piac forgalma 2000-es évektől fokozatosan csökkent, részben a vásárlási szokások változása, részben a hatósági ellenőrzések gyakorisága miatt, majd a Covid járvány miatt egy időre a működése is felfüggesztésre került.

[3] A felperes ügyvezetése alatt a gazdasági társaság 2016-ban új díjszabási rendszert alakított ki, szombatonként a helypénzt a duplájára emelte, a parkolást fizetőssé tette. A régi bérleti szerződéseket felmondta és a kereskedőkkel új bérleti szerződéseket kötöttek, ami miatt számtalan peres eljárás indult. Az előbbieket miatt petíció gyűjtést és tüntetést is szerveztek. A díjszabás egységesítése mellett felújításokat is végrehajtottak. A piac működéséről a felperesnek rendszeres időszakonként beszámolót kellett készítenie. A gazdasági társaság működését független könyvvizsgáló ellenőrizte, szabálytalan működést nem tárt fel. A gazdasági társaság taggyűlésének határozata alapján a piac 2021. január 31-én bezárt.

[4] A Békés Megyei Rendőr-főkapitányság Bünyügyi Igazgatóság Gazdaságvédelmi Osztálya a felperes és társai ellen a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a

továbbiakban: Btk.) 376. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő nagyobb vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette miatt indult eljárást a 04000/242/2020. számú határozatában megszüntette bűncselekmény megállapíthatóságának hiányában.

[5] A (M.) Mozgalom facebook oldalán 2021. október 29-én a (piac 1. jelölése) piac ügyét érintő videó került feltöltésre, amelyben az alperes a felperes személyét illetően az alábbi kijelentéseket tette:

[6] „... a piac igazgató viszont évekig küzdött azért, hogy tönkre tehesse a piacot. Ez aztán sikerült is neki. (1.) Mint ismert, bezárták a (piac 1. jelölése) piacot az Ő áldásos tevékenysége következtében, és ezt követően, hogyhogy nem a (piac 1. jelölése) piacon folytatott áldásos tevékenysége után a jelenlegi városvezetés azzal jutalmazta, hogy a (piac 2. jelölése) piac igazgatójának nevezte ki.” (2.) Ezt követően beszámolt arról, hogy a felperes a (egzotikus hely neve)en nyaral, majd így folytatta: „Azt gondolom, hogy az olyan szinten vállalhatatlan és megengedhetetlen, hogy mire (felperes neve) visszajön, arra már reményeim szerint (polgármester neve) meg is szüntette az ő állását és munkahelyét. Én úgy gondolom, hogy ilyen önkormányzati dolgozókra, különösen kormányzati cégvezetőkre nincsen szükségünk, nemcsak azért, mert járványhelyzet van, hanem azért, mert egyszerűen ez túrhetetlen, hogy közpénzből fizetett, abból élő önkormányzati cégvezetők, aki a saját munkahelyükön nem állják meg a helyüket, azok egyébként ilyen helyzetben a (egzotikus hely neve)re menjenek és ott luxusnyaralásról posztolgassanak.” (3.)

[7] Az alperes ugyancsak 2021. február 28-án a facebook oldalán „(polgármester neve) azonnal menessze (felperes neve)ot” kezdetű bejegyzésben a következőket tette közzé: „Miután igazgatóként „sikeresen” tönkretette a (piac 1. jelölése) piacot, ... (felperes neve) most a (egzotikus hely neve)en piheni ki az elmúlt hónapok eseményeit”.

[8] Egy ugyancsak facebook bejegyzésben felszólította (polgármester neve) polgármestert, hogy „Azonnali hatállyal menessze az önkormányzati cég éléről a „luxusficsúrt””.

[9] A „(település neve)BŐL ÉLŐK CSAPATÁRÓL...” facebook bejegyzésben a felperest „(település neve)ből élő pártkatonának” nevezte.

A kereset és az ellenkérelem

[10] A felperes megváltoztatott keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a per tárgyává tett és a tényállásban 1., 2. sorszámmal jelölt valótlan állításaival megsértette a jóhírnévhez való személyiségi jogát és kérte az alperest 2 millió forint sérelemdíj megfizetésére kötelezni. Költségét a csatolt költségjegyzék és megbízási szerződés alapján kérte megállapítani. Keresetének jogalapját a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 2:51. § a) pontjára, Ptk. 2:43. § d) pontjára és 2:52. § (1) bekezdésére alapította.

[11] Érvelése szerint az alperes a videófelvételen tett nyilatkozatának tartalma az, hogy az ő tevékenységének eredményeként zárt be a piac, és a bezárásért tett tevékenységének köszönhetően szerezte meg a (település neve)i Városképi és Piac Kft. ügyvezetői tisztségét, valótlan.

[12] Előadta, ezzel szemben a valóság, hogy a piac bezárását a társaság taggyűlése rendelte el veszteséges üzemeltetése miatt, amelyet külső behatások, így a fogyasztói szokások megváltoztatása, a COVID-19 járvány és a bérlők csökkenő bérlők száma eredményezett. Álláspontja szerint nem minősül közszereplőnek. A jóhírneve csorbítására

alkalmas kijelentések jelentős érdeksérelmet jelentenek számára, negatívan befolyásolhatják későbbi munkavállalásait. Az általa megjelölt 2 000 000 Ft sérelemdíj alkalmas az őt ért sérelmek kompenzálására és arra, hogy a jövőre nézve visszatartsa az alperest az újabb valótlán tényállításoktól.

[13] Az alperes írásbeli ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte, a peres eljárás ellátásáért ügyvédi megbízási díjat számított fel, költségfelszámítást, megbízási szerződést nem csatolt [Pp. 81. §, 32/2003. (VIII.22.) IM. r. 2.§].

[14] A kereset jogalapját és összecszerúságát egyaránt vitatta. Hangsúlyozta, a felperes önkormányzati tulajdonban lévő cég vezetője, ezért közszereplőnek minősül, ő maga pedig önkormányzati képviselő. A sérelmezett kijelentések a felperes tevékenységével kapcsolatos véleményt fogalmazznak meg. A (piac 1. jelölése) piac ügye több éves közéleti vita része. A felperes mint közszereplő köteles tűrni a személyét érintő kritikát a Ptk. 2:44. §-a alapján. Megszólalásai összességében a felperes korábbi és jelenlegi tevékenységéről, valamint nyaralásáról kapcsolatos véleménynyilvánításként értékelendők. A felperesnek az azzal kapcsolatos magatartását kívánta kritizálni, hogy az önkormányzati cégvezetőként a Covid járvány kellős közepén – miközben sokak élete elnehezült – luxusútra utazott és azzal a saját közösségi oldalán kérkedett is.

[15] Annak alátámasztására, hogy az ügy a közéleti vita része, a [https://\(internetes oldal neve\).hu](https://(internetes oldal neve).hu) internetes oldalon 2016 áprilisában és 2017 áprilisában közzétett cikkeket csatolta. Csatolta továbbá a (település neve)i Tudományegyetem Gazdaságtudományi Karán készített „A szegények piacának szerepe egy helyi konfliktus elemzésén keresztül – nyertesek és vesztesek a képességszemlélet értelmezésében” című OTDK dolgozatot.

[16] Az összecszerúság vitatására érvelést nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[17] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát a facebook közösségi oldalra, a (M.) Mozgalom oldalára 2021. október 28. napján feltett videóban tett azon kijelentéseivel, miszerint „... a piacigazgató viszont évekig küzdött azért, hogy tönkre tehesse vagy tönkre tegye a piacot. Ez aztán sikerült is neki, mint ismert bezárták a (piac 1. jelölése) piacot az Ő áldásos tevékenysége következtében, ..., a (piac 1. jelölése) piacon folytatott áldásos tevékenysége után, a jelenlegi városvezetés azzal jutalmazta, hogy a (piac 2. jelölése) piac igazgatójának nevezte ki. ... tűrhetetlen, hogy közpénzből fizetett, abból élő önkormányzati cégvezetők, akik a saját munkahelyükön nem állják meg a helyüket, azok egyébként ilyen helyzetben a (egzotikus hely neve)re menjenek és ott luxusnyaralásról posztolgassanak.”

[18] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400 000 Ft sérelemdíjat. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[19] A felperest 54 600 Ft, az alperest 65 400 Ft eljárási illeték megfizetésére kötelezte, továbbá akként rendelkezett, hogy ezt meghaladó költségeiket a felek maguk viselik.

[20] Határozatának indokolása szerint a felperes közszereplőnek minősül. A munkakör elfogadásával tudomásul kellett vennie, hogy a (piac 1. jelölése) Piac Kft. ügyvezetőjeként tevékenysége közérdeklődésre tart számot, figyelemmel a piacnak (település neve) város életében betöltött szerepére is. Rámutatott, a közfeladatot ellátó szervek képviselőjére jogosult személyek tevékenységét illetően a Ptk. alapján és az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a

közügyek vitatásával kapcsolatos véleménynyilvánítás során a tűrési kötelezettség gyakorlatilag a közéleti szereplőével azonos.

[21] A közzétett videó az ítélet rendelkező részében is megjelenített szövegét a PK. 12. számú II. pontjában írt szempontok figyelembevételével értékelve megállapította, az alperes azt közvetítette a hallgatók számára, hogy végső soron a felperes tevőleges és kizárólagosan a személyéhez kötődő cselekedeteinek lett eredménye a (piac 1. jelölése) piac bezárása. Azt kívánta a hallgatók tudomására hozni, hogy a felperes volt, aki tönkretette a piacot. Ezt az értelmezést személyes előadásában is megerősítette. Ennek tényét azonban az alperes nem bizonyította, az internetes oldalon kinyomtatott írások, illetőleg a szerző szakmai álláspontját közvetítő OTDK tanulmány megállapításai ennek igazolására nem alkalmasak. E valótlán tényállítás a közmegítélés szerint alkalmas arra, hogy a felperes társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja, mert az megkérdőjelezte szakmai tevékenységét, hozzáértését. Rámutatott, a fokozott védelem a hamis tényállítások kapcsán nem érvényesül akkor sem, ha közszereplőkre vonatkozik, illetve ha közérdeklődésre számot tartó közügyek vitatásával kapcsolatos. Ennek megfelelően a kért objektív jogkövetkezmény alkalmazása teljesíthető volt.

[22] A sérelemdíj iránti igény kapcsán rámutatott, a felperes nem tett konkrét tényelőadást arra, hogy a valótlán kijelentések ténylegesen milyen hátrányt okoztak számára. Egyetértett azonban azzal az érvelésével, hogy az interneten bármikor fellelhető negatív tartalmú, szakmai hozzáértését, alkalmasságát megkérdőjelező valótlán tényállítás hátrányos helyzetet teremthet számára egy jövőbeni álláspályázat kapcsán, illetve ezt eredményez jelenlegi pozíciójában is. Értékelte az összecszerűség körében, hogy az alperes a facebook útján nagy nyilvánosság előtt valószínűsítette meg a jogsértő magatartást, továbbá, hogy a per folyamatban léte alatt is megismételte azt. E szempontok figyelembevételével 400 000 Ft sérelemdíjat ítélt megállapíthatónak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[23] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását és a felperesnek a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló perköltségben való marasztalását kérte azzal, hogy jogi képviselője áfa fizetésére köteles. Az elsőfokú ítélet anyagi jogi felülbírálatát kérte, anyagi jogszabálysértésként a Ptk. 2:43. § d) pontját, a 2:44. §-át, 2:45. § (2) bekezdését, 2:51. §-ának, 2:52. §-át jelölte meg. Hivatkozott továbbá a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésének a megsértésére. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok téves értékelésével állapította meg, ezért ítélete a megjelölt anyagi jogi és eljárásjogi szabályokba ütközik. A közlés véleménynyilvánításként értékelendő, ezt igazolja az „én azt gondolom” kifejezés használata. A felperest pedig mint közszereplőt a Ptk. 2:44. §-a alapján a tevékenységét érintő véleménynyilvánítás tekintetében magasabb fokú tűrési kötelezettség terheli. Az elsőfokú bíróság a közlés tartalmát tévesen értékelte. Jogsértés hiányában pedig sérelemdíj fizetésére sem kötelezhető.

[24] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Alaptalan, hogy a kifogásolt közlés vélemény, ezt cáfolja az alperesnek a perben tett nyilatkozata, mely szerint minden kijelentését valósnak és tényszerűnek tekinti. A másodfokú eljárásban felmerült költségét 75 000 Ft + áfa összegben számította fel a csatolt megbízási szerződés alapján.

Az ítéletábra döntése és annak indokai

[25] A fellebbezés részben alapos.

[26] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következik, hogy korlátot nemcsak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy ezt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik, továbbá, hogy felülbírálati jogkörei közül melynek vagy melyeknek a gyakorlását kéri a másodfokú bíróságtól. A fentiek alapján tényként kezelendő, hogy a felperes közszereplő, ezáltal személyiségi jogainak védelmét illetően fokozott tűrési kötelezettség terheli a tevékenységét érintő véleménynyilvánítás kapcsán. Nem volt vitatható az sem, hogy a többségében önkormányzati tulajdonú piac bezárása és annak körülményei közügynek minősülnek.

[27] A személyiségvédelmi perekben is alkalmazandó PK. 12. számú állásfoglalás 2. pontja alapján a közlés tartalmát a maga egészében értékelve, valóban a felperes személyét érintő véleménynyilvánításként értékelendő, amelynek kiváltó oka – ahogyan azt az alperes személyes meghallgatása során előadta – a felperes (egzotikus hely neve)i nyaralása. A véleménynyilvánítás azonban adott esetben tényállásításokat is tartalmaz. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a véleménynyilvánítási szabadság a tényállítások tekintetében nem feltétlen.

[28] A tényállítás és a véleménynyilvánítás elhatárolása az ún. bizonyíthatósági teszt alapján történhet: az a közlés, amelynek valósága vagy valótlansága bizonyítható, az tény, amelynek valóságtartalma nem bizonyítható, az vélemény (BDT2020. 4235.I.). Az alperes álláspontjával ellentétben az elsőfokú bíróság az elsőként jogsértőnek tekintett közlés („...a piacgazdátó viszont évekig küzdött azért, hogy tönkre tehesse vagy tönkre tegye a piacot. Ez aztán sikerült is neki, mint ismert, bezárták a (piac 1. jelölése) piacot az ő áldásos tevékenysége következtében...”)) tartalmát helyesen határozta meg. Az pedig, hogy a piac bezárása a felperes ügyvezetőként tett intézkedéseinek a következménye, bizonyítható, ezért az tényállítás. Az alperes fellebbezésében hivatkozott ugyan a Pp. 279. § (1) bekezdésének a megsértésére, fellebbezése azonban arra vonatkozó érvelést, hogy az elsőfokú bíróság mely bizonyítékokat milyen okból értékelte tévesen, érvelést nem tartalmaz. Arra sem hivatkozott, hogy a tényállítás a valóságnak megfelel. Ezért a már előzőekben írtak szerint – a Pp. 370. §-a alapján – az ezt érintő fellebbezés érdemben nem volt vizsgálható.

[29] Helytállóan utalt az elsőfokú bíróság a 7/2014. (III. 07.) AB és a 13/2014. (III. 18.) AB határozatokra, amelyekben az Alkotmánybíróság megfogalmazta, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki a jóhírnévsértésre alkalmas valótlán tények közlésére akkor, ha a nyilatkozó személy kifejezetten tudatában van a közlés valótlanságának, vagy foglalkozása, hivatása gyakorlásának szabályai szerint elvárható lett volna tőle a tények valóságtartalmának vizsgálata, de a véleménynyilvánítási alapjog felelős gyakorlásából adódó gondosságot elmulasztotta. Az alperesnek önkormányzati képviselőként nyilvánvalóan rálátása volt az önkormányzati tulajdonban lévő gazdasági társaság által működtetett piac bezárásának a körülményeire, sőt maga adta elő, hogy a felperes által működtetett gazdasági társasággal szemben a bérlők részére a tulajdonában álló gazdasági társaság nyújtott tanácsadást. Ilyen körülmények között a véleménynyilvánítás szabadságára való hivatkozás nem teszi mellőzhetővé a jogsértés megállapítását a felperes személyét érintő a társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas valótlán tényállítás miatt.

[30] A felperes keresetében (P.21.831/2021/1.) a tényállásban idézett alperesi közlések kapcsán becsületének [Ptk. 2:45. § (1) bekezdés] és jóhírnevének [Ptk. 2:45. § (2) bekezdés]

megsértését állította, megjelölve, hogy az egyes kijelentések mely személyiségi jogát sértik. Az ítélet rendelkező részében szereplő azt a kijelentést, miszerint „... túrhetetlen, hogy közpénzből fizetett abból élő önkormányzati cégvezetők, akik a saját munkahelyükön nem állják meg a helyüket, azok egyébként ilyen helyzetben a (egzotikus hely neve)re menjenek és ott luxusnyaralásról posztolgassanak” a becsületet sértő közlésnek tekintette, arra hivatkozással, hogy az őt a feladatai ellátására, munkakörének betöltésére alkalmatlan személyként tünteti fel. A Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerint a becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás. A felperes tehát a kifogásolt szövegrészt maga is véleménynyilvánításnak tekintette. A keresetváltoztatást tartalmazó nyilatkozatában (16. sorszámú jegyzőkönyv) kizárólag a jóhírnévhez való személyiségi joga megsértésével kapcsolatos keresetét tartotta fenn. Azzal tehát, hogy az elsőfokú bíróság a jogsértést e közlés tekintetében is megállapította, a Pp. 342. § (1) bekezdésének megsértésével járt el. Az alperes fellebbezésében erre az eljárási szabálysértésre nem hivatkozott, mivel azonban az ítélet e közlést érintő rendelkezése tekintetében a fellebbezése az abban kifejtett érvek alapján is megalapozottnak bizonyult, az ítéltábla nem látta indokát annak, hogy az eljárási szabálysértést a Pp. 370. § (3) bekezdésében foglaltak alapján a felek tudomására hozza és az ennek körében alkalmazandó jogkövetkezményekre a feleket figyelmeztesse.

[31] Az elsőfokú bíróság által másodikként jogsértőnek tekintett kijelentés („a (piac 1. jelölése) piacon folytatott áldásos tevékenysége után a jelenlegi városvezetés azzal jutalmazta, hogy a (piac 2. jelölése) piac igazgatójának nevezte ki”) véleményként értékelendő, annak a felperesétől eltérő valós jelentéstartalma, hogy a városvezetés a (piac 1. jelölése) piacon folytatott – alperesi álláspont szerint a piac tönkretételéhez vezető – tevékenysége ellenére nevezte ki a felperest egy másik ugyancsak önkormányzati tulajdonú piac vezetőjének. A közlés a felperes alkalmatlanságára utal, másrészt pedig a városvezetéssel szembeni kritikát fogalmaz meg. Erre tekintettel az a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti fogalommeghatározás alapján jóhírnévsértést nem valósít meg. E kijelentés kapcsán legfeljebb a Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerinti becsület megsértése lenne vizsgálható. Az erre vonatkozó keresetét azonban a felperes a keresetváltoztatást tartalmazó nyilatkozatában már nem tartotta fenn.

[32] A kifejtettekre tekintettel a tényállásban 2. és 3. sorszámú közlés tekintetében a jóhírnévhez való jog megsértése nem állapítható meg.

[33] Az alperes a sérelemdíj fizetésre kötelező rendelkezés megváltoztatását kizárólag jogsértés hiányára alapította. A fellebbezés részbeni megalapozottsága esetére a megítélt sérelemdíj leszállítására irányuló fellebbezési petitumot nem terjesztett elő, ezért az ítélet ezen rendelkezése a Pp. fent hivatkozott 370. § (1) bekezdése alapján nem volt vizsgálható.

[34] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – annak nem fellebbezett részét nem érintve – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta. Az ítéltábla álláspontja szerint a részbeni megváltoztatás a pervesztesség-pernyertesség arányát nem érinti, ezért az elsőfokú ítélet perköltség és eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezését is helybenhagyta. A peres felek által az elsőfokú illeték fizetésére kötelező rendelkezés pontosításra szorult, figyelemmel arra, hogy a polgári- és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2023. január 1. napjától hatályos 3. § (2) bekezdése értelmében az előzetesen meg nem fizetett illetéket már nem az adóhatóság erre irányuló külön felhívására kell megfizetni, hanem az illeték viseléséről döntő jogerős bírósági határozat rendelkezése alapján.

[35] Az alperes fellebbezése az alkalmazott objektív jogkövetkezmények körében nagyobb részt megalapozottnak bizonyult, ugyanakkor a sérelemdíjban marasztaló rendelkezést nem tudta sikerrel támadni, ezért az ítéltábla álláspontja szerint a felperes és az alperes pernyertessége a másodfokú eljárásban is azonosként értékelendő, ezért akként rendelkezett, hogy a felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján maguk viselik.

[36] A feljegyzett 48 000 Ft eljárási illeték megfizetésére az ítéltábla a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a feleket pervesztességük arányába kötelezte.

[37] Tájékoztatja az ítéltábla a peres feleket, hogy az elsőfokú eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetniük. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni adóazonosító számukat, valamint az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot. Figyelmezteti a feleket, amennyiben az illetéket az esedékességkor nem fizetik meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetniük.

[38] Az ítéltábla a fellebbezést Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

(település neve), 2023. április 14.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró